

Ak my, tak aj ON?

Suspírium: „Hospodin, Pán, moja mocná spása, hlavu mi kryješ v deň boja.[] Viem, že Hospodin rozrieši spor biedneho, chudobným vymôže právo. Len spravodliví budú chváliť tvoje meno, úprimní budú bývať pred tvojou tvárou..“ (Ž 140, 8.13-14) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 289 1. verš.: „Bože! V tme reč Tvoja skvelá je...”

Vzdych: „Keď člny prirazili k brehu, zanechali všetko a šli za ním.” (Lk 5,11) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom Liste apoštola Petra v 1. kapitole v ôsmom až jedenástom verši takto: „Nevideli ste ho, a predsa ho milujete. Ani teraz ho nevidíte, ale veríte v neho a radujete sa nevýslovnou radosťou, plnou slávy, že dosahujete cieľ svojej viery — spásu duší. Túto spásu úporne hľadali a neúnavne skúmali proroci, ktorí prorokovali o milosti pripravenej pre vás. Skúmali, na ktorý čas a na aké okolnosti poukazuje Kristov Duch, ktorý v nich prebýval, keď vopred svedčil o Kristových utrpeniach a o sláve, ktorá príde.” (IPt 1,8-11) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 289 2-4. verše.: „Bože, pevne v to veríme,...”

Pozdrav: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.” (IK 1,3) Amen.

Lekcia: Druhý list apoštola Pavla Timotejovi 2. kapitola 1-13. veršov: *„Ty teda, syn môj, posilňuj sa milosťou v Ježišovi Kristovi a to, čo si skrze mnohých svedkov počul odo mňa, predkladaj verným ľuďom, ktorí budú schopní učiť aj iných. Spolu so mnou znášaj utrpenie ako dobrý vojak Ježiša Krista. Kto bojuje, nemieša sa do záležitostí všedného života, aby sa zapáčil veliteľovi, ktorý ho najal do služby. A ak niekto preteká, nedostane veniec, ak nepreteká podľa pravidiel. Roľník, ktorý namáhať pracuje, má ako prvý dostať podiel z úrody. Rozmýšľaj, o čom hovorím. Pán ti dá porozumieť všetkému. Maj na pamäti Ježiša Krista, vzkrieseného z mŕtvych, z Dávidovho potomstva, podľa môjho evanjelia, pre ktoré znášam utrpenie a dokonca i okovy ako zločinec. Ale Božie slovo nie je spútané. A tak všetko znášam pre vyvolených, aby aj oni dosiahli spásu v Ježišovi Kristovi a večnú slávu. Spoľahlivé je toto slovo: Ak sme spolu s ním zomreli, spolu s ním budeme aj žiť; ak vytrváme, spolu s ním budeme aj kraľovať; ak ho zaprieme, aj on zaprie nás; ak sme neverní, on zostáva verný, veď nemôže zaprieť seba samého.”*

Modlitba: Večný a milostivý Bože náš, nebeský Otče náš, ďakujeme Ti, že nás dnes zhromažďuješ pred svoju tvár a že nám opäť otváraš svoje Sväté Písmo. Prichádzame k Tebe nie preto, že sme silní a dokonalí, ale preto, že Ty si verný a plný milosti. Pane Ježišu Kriste, ďakujeme Ti za Tvoje dielo spásy, za Tvoj kríž a za Tvoje vzkriesenie. Ty si naša nádej v časoch radosti i utrpenia. Posilňuj nás milosťou, ktorá je v Tebe, aby sme nezostávali stáť na vlastných silách, ale aby sme sa každý deň spoliehali na Teba. Prosíme Ťa, daj nám srdce verného učeníka. Pomôž nám zachovávať Tvoje Slovo, žiť podľa Tvojej vôle a odovzdávať vieru ďalej tým, ktorých nám zveruješ. Nauč nás vytrvalosti vojaka, disciplíne športovca a trpezlivosti roľníka. Odpusť nám, keď zlyhávame, keď mlčíme tam, kde máme hovoriť, keď sa bojíme viac ľudí než Teba a keď zabúdame, že Ty zostávaš verný aj v našej slabosti. Obnov v nás vieru, ktorá hľadá na Krista. Požehnaj toto zhromaždenie. Priprav naše srdcia, aby sme počuli Tvoje Slovo, prijali ho s pokorou a niesli ho do svojho každodenného života. Buď s nami svojím Duchom Svätým a veď nás cestou vernosti až do konca. V mene Pána Ježiša Krista prosíme, vypočuj nás. Amen.

Pieseň: Žalm č. 98: „Spievajte Bohu novú pieseň...”

Vzdych: „Hospodin, k tebe volám, hovorím: „Ty si moje útočisko, môj podiel v krajine žijúcich!“ [...] Vyveď ma zo žalára, aby som chválil tvoje meno! Spravodliví ma obštúpia, keď sa ma ujmeš.” (Ž 142,6.8) Amen.

Biblický text: Druhý list apoštola Pavla Timotejovi 2. kapitola 11-13. veršov: *„Spolahlivé je toto slovo: Ak sme spolu s ním zomreli, spolu s ním budeme aj žiť; ak vytrváme, spolu s ním budeme aj kralovať; ak ho zaprieme, aj on zaprie nás; ak sme neverní, on zostáva verný, veď nemôže zaprieť seba samého.”*

Milí bratia a milé sestry,

vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

„Sú chvíle, keď sa zdá, že veriť je jednoduché. A sú chvíle, keď vernosť Kristovi niečo stojí. Práve do takej chvíle zaznieva dnešné Božie slovo.“ Druhý list Timotejovi je posledným zachovaným listom apoštola Pavla. Píše ho z rímskeho väzenia. Vie, že jeho pozemský život sa blíži ku koncu. Neobhahuje sa, nesťažuje sa na svoj osud ani neľutuje svoje rozhodnutia. Naopak. Povzbudzuje svojho duchovného syna Timoteja, aby zostal verný Kristovi. Práve preto majú jeho slová takú váhu. Nie sú to slová človeka, ktorý o utrpení iba rozpráva. Sú to slová človeka, ktorý utrpením prešiel. Preto môže povedať: **„Ty sa teda posilňuj**

milosťou, ktorá je v Kristovi Ježišovi.“ (II Tim 2,1) To je prvé posolstvo dnešného textu. Neposilňuj sa svojou vôľou, ale vôľou Božou. Neposilňuj sa svojimi schopnosťami, ale Hospodinovho príkazu. Neposilňuj sa svojimi skúsenosťami, ale milosťou, ktorá je v Kristovi Ježišovi. Aj my si dnes položíme otázku: **Čo vyplýva z nášho každodenného kresťanstva?** Mnohí chápu kresťanstvo ako súbor náboženských zvykov. Prísť v nedeľu do chrámu. Pomodliť sa. Prečítať si Slovo Božie. To všetko má svoje miesto. Ale kresťanstvo je predovšetkým živý vzťah s Ježišom Kristom. A z tohto vzťahu niečo prirodzene vyplýva. Vyplýva z neho vernosť. Vyplýva z neho poslušnosť. Vyplýva z neho ochota niesť svoj kríž. Vyplýva z neho túžba odovzdávať evanjelium ďalším. Apoštol Pavol píše Timotejovi: **„A čo si počul odo mňa pred mnohými svedkami, zver verným ľuďom, ktorí budú schopní učiť aj iných.“** (ITim 2,2) Takto žije cirkev už celé stáročia. Jedna generácia odovzdáva vieru druhej. Nie svoje názory. Nie svoje predstavy. Ale evanjelium Ježiša Krista. Nie je ľahké vyučovať. Nie je ľahké učiť sa. Nie je ľahké byť príkladom. Nie je ľahké obstať vo viere. Evanjelium sa totiž neodovzdáva iba slovami, ale celým životom. Preto apoštol Pavol používa obraz vojaka. **„Trp spolu so mnou ako dobrý vojak Krista Ježiša.“** (II Tim 2,3) Dobrý vojak vie, komu patrí. Vie, komu slúži. A preto sa nenechá odvádzajú od svojho poslania. Aj kresťan žije vo svete, ale svet nesmie ovládnuť jeho srdce. Pamätáme si jednoduchý pokus zo školy. Voda a olej sa dajú premiešať iba na chvíľu. Potom sa opäť oddelia. Tak ani kresťan nemôže miešať Kristovo evanjelium s duchom sveta. To však neznamená, že sme vždy verní. Sme vždy odvážni? Sme vždy pripravení bojovať dobrý boj viery? Sme vždy duchovne bdeli? Úprimná odpoveď znie: nie. Niekedy nás premôže strach. Inokedy únava. Často mlčíme tam, kde by sme mali vyznať svoju vieru. Často ustupujeme pokušeniu. Práve tu však začína evanjelium. Keby všetko záviselo od našej vernosti, boli by sme stratení. Keby všetko záviselo od našej sily, dávno by sme padli. Apoštol Pavol nás však nevedie k pohľadu na seba. Vede nás ku Kristovi. Boh zostáva verný.

My sa meníme. On sa nemení. My padáme. On nás dvíha. To je základ našej nádeje. Nie naša vernosť, ale Jeho vernosť. Preto nás Slovo Božie vedie aj k pravdivému pohľadu na seba. Nie sme dokonalí. Neexistuje dokonalý kresťan. Neexistuje dokonalý cirkevný zbor. Každý z nás zápasí so svojou slabosťou. Slovo Božie je silné. Ja som slabý. Slovo Božie povzbudzuje. Moje srdce často malomyselne. Slovo Božie dvíha. Ja neraz nosím putá svojich obáv. Aký je teda môj vzťah ku Kristovi? To je najdôležitejšia otázka. Nie koľko viem. Nie koľko som vykonal. Ale či zostávam pri Kristovi. Preto potrebujeme každý deň otvárať Sväté písmo. Nie preto, že by sme už všetko osvojili, ale preto, že Slovo Božie nás stále nanovo učí, napomína, potešuje a posilňuje. Krásne to vyjadruje aj autor 119. žalmu. Neprestáva hľadať Božiu vôľu. Túži po Slove Božom. Vie, že práve tam nachádza múdrosť pre život. Aj my zostávame celý život učeníkmi Krista. A práve v tom spočíva sila kresťanského života – nie v našej múdrosti, ale v Kristovej milosti.

Bratia a sestry, apoštol Pavol pokračuje ďalšími dvoma obrazmi – športovca a roľníka. **„Ak aj niekto zápasí, nedostane veniec, ak nezápasil podľa pravidiel. Roľník, ktorý sa namáha, má prvý dostať podiel na úrode.”** (II Tim 2,5–6) Športovec nedosiahne víťazstvo bez disciplíny. Nestačí talent ani dobrý začiatok. Potrebná je vytrvalosť. Rovnako ani roľník nezožne úrodu hneď po sejbe. Musí čakať. Musí pracovať. Musí dôverovať, že Boh dá vzrast. Aj kresťanský život je cestou trpezlivosti a vernosti. Dnes sme zvyknutí na rýchle výsledky. Chceli by sme, aby sa všetko podarilo hneď. Aby naše modlitby boli okamžite vypočuté. Aby sa ľudia rýchlo menili. Aby boli naše chrámy plné. Boh nás však učí niečomu inému. Našou úlohou nie je zabezpečiť úspech. Našou úlohou je zostať vernými. Apoštol Pavol zostal verný aj vo väzení. Ľudsky sa jeho život mohol zdať ako neúspech. Bol opustený, prenasledovaný a spútaný reťazami. A predsa práve z väzenia napísal listy, ktoré už takmer dvetisíc rokov posilňujú cirkev. To je Božia logika. Tam, kde človek vidí koniec, Boh pripravuje nový začiatok. Preto

zaznievajú slová, ktoré sú srdcom celého oddielu: **„Pamätaj na Ježiša Krista, vzkrieseného z mŕtvych, z Dávidovho potomstva, podľa môjho evanjelia.“** (II Tim 2,8) To je stred kresťanskej viery. Nie naše úspechy. Nie naše zlyhania. Nie naše schopnosti. Ale Ježiš Kristus. Pavol nehovorí: Pamätaj na svoje povinnosti. Nehovorí ani: Pamätaj na svoje zásluhy. Hovorí: **Pamätaj na Ježiša Krista.** Keď sa naše sily mŕňajú, On zostáva silný. Keď naše srdce ochabuje, On zostáva verný. Keď nevidíme cestu, On je cesta. Dietrich Bonhoeffer napísal krásnu vetu: **„Nič sa nám nemôže stať, o čom by Kristus nevedel.“** Aká veľká útecha! Niet bolesti, ktorú by nepoznal. Niet slzy, ktorú by nevidel. Niet zápasu, pri ktorom by nás opustil. Aj dejiny cirkvi vydávajú o tom svedectvo. Apoštol Pavol vo väzení. Martin Luther na Wartburgu. Kazatelia a rektori na galejách. Mnohí veriaci počas totalitných režimov, ktorí zostali verní evanjeliu napriek prenasledovaniu. Všetci dosvedčujú jednu pravdu: Človeka možno spútať. Slovo Božie však spútať nemožno. Aj dnes je kresťanský život zápasom. Možno už nie sme prenasledovaní tak ako prví kresťania, ale zápasíme s ľahostajnosťou, pohodlnosťou a pokušením žiť bez Krista. Aj dnes potrebuje cirkev ľudí, ktorí budú ochotní slúžiť. Vyučovať deti. Povzbudzovať mladých. Navštevovať chorých. Potešovať zarmútených. Modliť sa za druhých. Nie preto, aby ich niekto obdivoval, ale preto, že milujú Krista. Na záver nášho textu zaznieva starokresťanské vyznanie viery: „Ak sme s Ním zomreli, s Ním budeme aj žiť. Ak vytrváme, budeme s Ním aj kraľovať. Ak Ho zaprieme, aj On zaprie nás. Ak sme neverní, On zostáva verný, lebo nemôže zaprieť sám seba.“ (II Tim 2,11–13) Tieto slová nás vedú od kríža k vzkrieseniu. Od utrpenia k nádeji. Od našej slabosti ku Kristovej vernosti. Najväčšou útechou dnešného biblického textu je posledná veta. **„Ak sme neverní, On zostáva verný.“** To nie je ospravedlnenie našej nevernosti. To je evanjelium pre človeka, ktorý činí pokánie. Pre človeka, ktorý pozná svoje pády. Pre človeka, ktorý vie, že sám seba nezachráni. Naša spása totiž nestojí na sile našej viery, ale na vernosti nášho Spasiteľa. Preto

odchádzajme domov s pohľadom upriameným na Krista. Nie na seba. Nie na svoje úspechy. Nie na svoje zlyhania. Ale na Ježiša Krista, Ktorý zomrel za nás a vstal z mŕtvych. Keď príde utrpenie, hľadme na Krista. Keď príde neistota, hľadme na Krista. Keď príde radosť, ďakujme Kristovi. A nech v našom živote vždy platí: Najprv Kristus. Potom ja. Najprv Jeho vôľa. Potom moje plány. Lebo On zostáva verný. Včera, dnes i naveky. Jemu buď česť, sláva a moc na veky vekov. **Amen.**

Modlitba: Zhovievavý Bože náš, ďakujeme Ti za Tvoje Slovo, ktoré sme dnes mohli počuť. Ďakujeme, že nás znova obraciaš k Ježišovi Kristovi, ktorý je stredom našej viery, našou silou a našou nádejou. Pane, vyznávame, že často sme slabí. Niekedy nám chýba odvaha, vytrvalosť i vernosť. Ďakujeme však za zasľúbenie, ktoré nám dávaš: ak sme aj neverní, Ty zostávaš verný, lebo nemôžeš zaprieť sám seba. Prosíme Ťa, upevni nás vo viere. Keď prídu skúšky, pripomeň nám Krista. Keď príde únava, obnov nás svojou milosťou. Keď budeme pochybovať, drž nás svojou rukou. Nedovoľ, aby nás pohltili starosti sveta, ale uč nás žiť ako tí, ktorí patria Kristovi. Daj, aby náš život bol svedectvom o Tvojej láske. Pomôž nám slúžiť druhým, povzbudzovať slabých, niesť bremená blízkych a odovzdávať evanjelium ďalším generáciám. Prosíme za našu cirkev, za naše rodiny, za našich blízkych i za všetkých, ktorí dnes potrebujú Tvoje povzbudenie. Buď útechou smutným, posilou unaveným a nádejou tým, ktorí hľadajú cestu. A keď raz príde čas nášho posledného zápasu, daj nám zostať pevne zakoreneným v Kristovi, aby sme s dôverou mohli povedať, že sme zachovali vieru. Tebe patrí všetka česť, sláva a vďakyvzdanie teraz i naveky. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Bohatstvo a česť sú od teba. Ty vládneš nad všetkým. V ruke máš silu a moc. Na tebe záleží, či urobíš niekoho veľkým a mocným.“ (IKr 29,12)

Požehnanie: „Boh všetkej milosti, ktorý vás v Kristovi Ježišovi povolal do svojej večnej slávy, vás po krátkom utrpení zdokonalí, utvrdí, upevní a postaví na pevný základ. Jemu moc na veky vekov. Amen.“ (IPt 5,10-11)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 235: „Zostane navždy slovo Božie...”